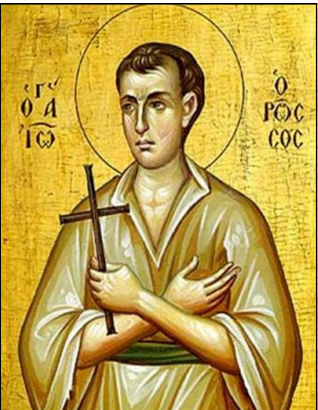
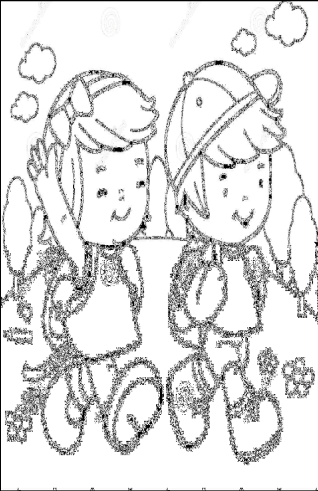


Τεύχος 2ο
Μάιος 2017



Τεύχος 2ο
Περιεχόμενα

Άγιος Ιωάννης ,ο Ρώσος	1
Αγίου Κωνσταντίνου	1
Μάιος ,αφιέρωμα Τραγούδια,ποιήματα	2
Πρωτομαγιάτικα έθιμα - συνταγή	3
Αγία Ελένη	3
Παγκόσμιες ημέρες	4
Εδώ γελάμε	4

ΤΡΙΤΑΚΙΑ τα καταπληκτικά!

Έκδοση της Γ΄τάξης του 8/θεσίου Ολοήμερου Δημ. Σχολ. Λίμνης

Δημοσιογράφοι: Ζούτσος Αθανάσιος, Κομποθανάση Ανδριάννα, Κουρταλής Δανιήλ, Μούργκου Ιωάννα, Μπρόζος Χρήστος, Ντούζα Ορέστη, Στογιάνοβ Νίκος, Τριανταφύλλου Κωνσταντίνος, Χριστοδούλου Έκτωρας **Διεύθυνση σύνταξης:** Μαντζαβίνου Νίκη

Ο Μάιος μας έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ!

Ο Μάιος είναι ο τελευταίος μήνας της άνοιξης, αλλά όχι και καταφρονημένος. Ίσα ίσα που θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι ο πιο αγαπημένος. Την Πρωτομαγιά σηκώνομαστε το πρωί και πηγαίνουμε και μαζεύουμε διάφορα λουλούδια της εξοχής. Με αυτά φτιάχνουμε στεφάνι το οποίο το κρεμάμε στην πόρτα του σπιτιού μας. Μετά μαζεύομαστε στην εξοχή και εκεί ψήνουμε και περνάμε ωραία. Περισσότερα για τον Μάη, ποιήματα, τραγούδια και έθιμα στις σελίδες 2 και 3.

Άγιος Ιωάννης ,ο Ρώσος

Πιθανότερη χρονολογία γέννησής του είναι το έτος 1690, αφού είναι στρατιώτης του Τσαρικού Στρατού του Μεγάλου Πέτρου της Ρωσίας στους πολέμους από το 1711 ως το 1718.. Υπομένει όλα τα βασανιστήρια με καρτερία και αξιοθαύμαστη γενναιότητα. Λάμπει ο αδάμαντος χριστιανικός του χαρακτήρας. Στους ξυλοδαρμούς και στις κλοτσιές των Τούρκων απαντά με τα λόγια του Παύλου:

«Ποιος μπορεί να με χωρίσει από την αγάπη του Χριστού μου;». Στις 27 Μαΐου του 1730, ειδοποίησε τον ιερέα και εκείνος του πήγε τη Θεία Κοινωνία μέσα σε ένα μίλο που το είχε κουφώσει. Κοιμήθηκε εκεί στον σταύλο για τελευταία φορά. Η πρόσκαιρη αιχμαλωσία του, η δεινή κακοπάθεια πήραν τέλος. Ο θαυμαστός Όσιος Ιωάννης πέρασε στην αιώνια αγαλλίαση και μακαριότητα, μόλις πήρε τα

Άχραντα Μυστήρια. Οι ιερείς και οι πρόκριτοι Χριστιανοί του Προκοπίου, με άδεια του Τούρκου , πήραν το σώμα του. Με συγκίνηση και δάκρυα μέσα σε βαθιά κατάνυξη και ευλάβεια, ως μέχρι χτες δούλος και σκλάβος κηδεύεται από Χριστιανούς - Τούρκους - Αρμένιους, σαν αφέντης και δεσπότης. Ο γέροντας ιερέας είδε στον ύπνο

(συνέχεια στη σελίδα 4)

Αγίου Κωνσταντίνου και Αγίας Ελένης

Στις 21 Μαΐου η εκκλησία μας γιορτάζει τους δύο αυτούς Αγίους που υπήρξαν μητέρα και γιος. Ας μάθουμε όμως περισσότερα για τη ζωή τους. Η χρονολογία γέννησης του **Κωνσταντίνου** δεν έχει προσδιοριστεί επακριβώς. Το πιο πιθανό είναι να γεννήθηκε το 272μ.Χ. ή το 274μ.Χ. Ήταν Ρωμαίος αυτοκράτορας από το 306 έως το 337. Υπέγραψε

το διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ. με το οποίο **θ ε σ π ι ζ ό τ α ν η** αρχή ανεξιθρησκείας. Έχτισε την Κωνσταντινούπολη, την οποία και όρισε ως πρωτεύουσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Συγκάλεσε την πρώτη Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας, την πλέον καθοριστική για την μετέπειτα εξέλιξη της παγκόσμιας Χριστιανικής

Εκκλησίας. Έχτισε επίσης τον αρχικό ναό της Αγίας Σοφίας. Υπήρξε θερμός υποστηρικτής των διωγμένων χριστιανών. Βαπτίστηκε Χριστιανός λίγο πριν τον θάνατό του στις 22 Μαΐου το 337μ.Χ. Για την προσφορά του στην Χριστιανοσύνη η Εκκλησία μας τον ανακήρυξε άγιο και ισαπόστολο και τον ονόμασε Μέγα.

(Για την Αγία Ελένη συνέχεια στην 3η σελίδα)

Μάης , ο χιλιοτραγουδισμένος

Ο Μάης ,με τις ομορφιές του,με τα λουλούδια του , τον όμορφο καιρό,είναι ένας πολύ αγαπημένος μήνας των ανθρώπων. Ενέπνευσε πολλούς ποιητές και στιχουργούς. Γι' αυτόν γράφτηκαν πολλά ποιήματα και τραγούδια που διαβάστηκαν και τραγουδήθηκαν από χιλιάδες στόματα. Επιλέξαμε μερικά από αυτά.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Λουλούδια ας διαλέξουμε
και ρόδα και κρίνα
κι ελάτε να πλέξουμε
στεφάνια με κείνα,
στο Μάη που σήμερα
προβάλλει στη γη.

Τ' αηδόνια συμφώνησαν
της γης τ' αγγελούδια
και βρήκαν και τόνισαν
καινούρια τραγούδια
στο Μάη που σήμερα
προβάλλει στη γη.

Η θάλασσα γίνεται
καθρέφτης και πάλι,
το κύμα της χύνεται
κι ο φλοίσβος τον ψάλλει,
στο Μάη που σήμερα
προβάλλει στη γη.

Χορεύει το πρόβατο
τ' αρνάκι βελάζει
κι απ' τον αγκαθόβατο
δροσούλα σταλάζει,
στο Μάη που σήμερα
προβάλλει στη γη.

I.Πολέμηξ

Να η Πρωτομαγιά

Ουρανός και γη γελούν,
Λάμπει ο ήλιος λάμπει.
Με χαλιά, που
ανθοβολούν,
στρώθηκαν οι κάμποι.
Λουλουδίξει κι η πλαγιά.
Να η Πρωτομαγιά.
Τα πουλάκια τα νερά,
τραγουδούν με χάρη
με βελούδινα φτερά
πεταλούδες σμάρι.
Μοσκοβόλησε η βραγιά.
Να η Πρωτομαγιά.
Ε παιδάκια, στο χορό
μπείτε, τραγουδήστε
και μ' ανθούς ένα σωρό
τα μαλλιά στολίστε.
Φάτε, πιείτε στην υγειά.
Να η Πρωτομαγιά.
Στέλιος Σπεράντσας



Ο Μάης

Σ' ένα στέφανο του Μάη
Ολη η άνοιξη χωράει.
Κύκλους, κύκλους τα
λουλούδια
οι χοροί και τα τραγούδια,
στα χρυσά του ήλιου
καφάσια
ωριμάζουν τα κεράσια.
Πέρα ως πέρα φως απλώνει
γλάστρα ανθίζει στο
μπαλκόνι.
Είναι ο Μάης δίχως ταίρι
ένα ολάνθιστο παρτέρι.
Σ' ένα στέφανο του Μάη
Ολη η άνοιξη χωράει.

Ρένα Καρθαίου



Ο ΜΑΪΟΣ ΜΑΣ ΕΦΤΑΣΕ

(παραδοσιακό
τραγούδι)

Ο Μάιος μας έφτασε
εμπρός βήμα ταχύ
να τον
προϋπαντήσουμε
παιδιά στην εξοχή.
Δώρα στα χέρια του
πολλά

Και όμορφα κρατεί
Και τα μοιράζει
γελαστός
Σε όποιον το ζητεί.

Πρωτομαγιά

Του Μαγιού ροδοφαίνεται η μέρα ,
που ωραιότερη φύση ξυπνάει
και την κάνουν λαμπρά και γελάει
πρασινάδες , αχτίνες , νερά.

Άνθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι ,
παιδιά κι άντρες , γυναίκες και γέροι.
Ασπροντύματα , γέλια , και κρότοι ,
όλοι δρόμοι γιομάτοι χαρά.

Ναι χαρείτε του χρόνου την νιότη ,
άντρες , γέροι , γυναίκες παιδιά.

Διονύσιος Σολωμός

Ο ΜΑΗΣ

Ένα πράσινο βιβλίο
γράφει ο Μάης για παιδιά.
Οι τελείες του είν' κεράσι
και οι λέξεις του κλαδιά.
Και το αγέρι το μοιράζει
σε περβόλια και αυλές
και οι εικόνες τρεμουλιάζουν
στις σελίδες τις χρυσές.
Ένα πράσινο βιβλίο
-άνθη, φύλλα κι ευωδιά-
γράφει ο Μάης, ξαναγράφει
για παιδιά.

Ρένα Καρθαίου

Παροιμίες για τον Μάη

- Το Μάη βάζε εργάτριες και ας είναι και ακαμάτες.
- Μάης βρεμένος, μούστος μετρημένος.
- Στον καταραμένο τόπο, το Μάη μήνα βρέχει.
- Το Μάη κρασί μη πίνετε και ύπνο μην αγαπάτε.
- Το Μάη με πουκάμισο, τον Αύγουστο με κάπα.
- Ο Μάης φτιάχνει τα σπαρτά κι ο Μάης τα χαλαίει.
- Οντά 'πρεπε δεν έβρεχε κι ο Μάης χαλαζώνει.
- Ζήσε Μάη μου ,να φας τριφύλλι.
- Μάη γεννήθηκα και μάγια δε φοβούμαι.

- Ο Μάης ρίχνει τη δροσιά και ο Απρίλης τα λουλούδια.
- Μάης άβροχος, χρονιά ευτυχισμένη.
- Μάης άβροχος, τρυγητής χαρούμενος.
- Μην πάρεις το Μάη άλογο, μήτε γυναίκα τη Λαμπρή.
- Τώρα είν' ο Μάης κι Άνοιξη, τώρα είναι καλοκαίρι.
- Αν βρέξει ο Απρίλης δυο νερά κι ο Μάης άλλο ένα χαρά σ' εκείνον το ζευγά που'χει πολλά οργωμένα.
- Καλός ο ήλιος του Μαγιού, τ' Αυγούστου το φεγγάρι.
- Ο Απρίλης έχει τ' όνομα κι ο Μάης τα λουλούδια.

Μαγιάτικα έθιμα



Στο Τρίκερι την Πρωτομαγιά, οι κοπέλες του χωριού χορεύουν φορώντας την παραδοσιακή τους στολή. Ο χορός αρχίζει από τους αγρούς. Θα μαζέψουνε λουλούδια στις πλαγιές και τα πλατόματα των αγρών κι ύστερα κρατώντας λουλούδια θα κατέβουν στην πλατεία του χωριού τους να χορέψουν. Η πρώτη του χορού δε θ'αποχωριστεί την ανθοδέμη της και θα δηλώνει έτσι ολόκληρος ο χορός την πραγματική του έννοια. Τον θαυμασμό, την αγάπη, την τιμή στο Μάη.

Η Αγία Ελένη

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
Η **Αγία Ελένη** γεννήθηκε το 249 μ.Χ. στη Μικρά Ασία από απλή οικογένεια. Της άρεσε να διαβάσει τις Γραφές και έγινε καλή Χριστιανή. Σε ηλικία 21 ετών παντρεύτηκε τον Ρωμαίο αξιωματικό Κωνσταντίο Χλωρό και αργότερα γεννήθηκε ο γιος τους **Κωνσταντίνος**, ο πρώτος Αυτοκράτορας του Βυζαντίου. Ζούσε μια διακριτική ζωή, αφιερωμένη σε φιλανθρωπικά έργα και στη διάδοση της χριστιανικής διδασκαλίας. Υπέδειξε μάλιστα στο γιο της να ιδρύσει δημόσια πτωχοκομεία, νοσοκομεία και ορφανοτροφεία. Στη Βηθλέμ και το Γολγοθά, κατά τις οποίες βρέθηκαν οι τόποι της Γέννησης, της Σταύρωσης και της Ανάστασης του Χριστού. Εκεί, η Ελένη ανέγειρε μεγαλοπρεπείς ναούς : της Γέννησης (στη Βηθλέμ) και της Ανάστασης (στο λόφο του Γολγοθά), που μέχρι σήμερα αποτελούν τα σημαντικότερα μνημεία του Χριστιανισμού. Κατά την παράδοση βρήκε τον Τιμίο Σταυρό του Κυρίου το 326 μ.Χ., ψάχνοντας στο μέρος που φύτρωνε βασιλικός με έντονη ευωδία. Πέθανε σε ηλικία 80 ετών. Η Εκκλησία την ανακήρυξε αγία και ισαπόστολο.



Στα Μέγαρο, το απόγευμα της παραμονής της Πρωτομαγιάς, οι μέλλουσες νύφες τον πρώτο χρόνο του αρραβώνα, φορώντας τις παραδοσιακές στολές, πηγαίνουν δώρα στην οικογένεια του γαμπρού. Στην πεθερά δίνουν μια μεγάλη κουλούρα, πολλά αυγά και κουλούρια. Στον γαμπρό δίνουν ένα ωραίο στεφάνι με λουλούδια γύρω γύρω και στον πεθερό μπουκάλι με ωραίο κρασί. Το στεφάνι είναι ένα πραγματικό έργο τέχνης με βιοτέτες και γαυράφαλα περίτεχνα πλεγμένα μεταξύ τους. Η κουλούρα της πεθεράς είναι ένα κομψότεχνημα από

άζυμο άρτο, στολισμένο με μικρά σταφύλια, αμπελόφυλλα, περδικούλες και άλλα σχέδια. Το κρασί πρέπει ο πεθερός να το μοιραστεί με τον συμπέθερο. Το έθιμο τηρείται ακόμα και σήμερα με τις κοπέλες να περνούν από την πλατεία και ο δήμαρχος βραβεύει τον καλύτερο «Μάη».

Σε νησιά του Αιγαίου την Πρωτομαγιά, τα κορίτσια σηκώνονταν την αυγή και έπαιρναν μαζί τους τα λουλούδια, που είχαν μαζέψει από την παραμονή και πήγαιναν στα πηγάδια να φέρουν το «**αμίλητο νερό**» (αμίλητο γιατί το κουβαλούσαν χωρίς να μιλούν). Όταν το έφερναν στο σπίτι, πλένονταν όλοι με αυτό. Στην **Κάλυμνο** τα παιδιά με στεφάνια από λουλούδια στο κεφάλι, τραγουδώντας μαγιάτικα τραγούδια περπατάνε σε όλα τα δρομάκια του χωριού.



Τυροπιτάρι

Μία παραδοσιακή συνταγή του τόπου μας. Είναι ένα είδος τυρόπιτας με χειροποίητο φύλλο, η οποία αντί να ψηθεί στο φούρνο τηγανίζεται στο τηγάνι. Μπορείτε να την ετοιμάσετε και να την πάρετε μαζί σας στην εξοχή.

Υλικά

500γρ. αλεύρι
Τυρί φέτα τριμμένη
1-2 αυγά
2 κουταλιές σούπας λάδι
1 κουταλιά σούπας ξίδι
1 ½ κουταλιά γλυκού αλάτι
πιπέρι

Εκτέλεση

Για τη ζύμη: Σε μία λεκανίτσα βάζουμε το αλεύρι (κοσκινισμένο). Στη μέση ρίχνουμε το λάδι, το ξίδι, το αλάτι και λίγο χλιαρό νερό. Ζυμώνουμε καλά, προσθέτοντας αν χρειαστεί λίγο νερό ακόμη, ώσπου η ζύμη να γίνει αφράτη. Την αφήνουμε να ξεκουραστεί για 30 λεπτά.

Για τη γέμιση: Χτυπάμε καλά τα αυγά, ρίχνουμε το τριμμένο τυρί και λίγο πιπέρι και ανακατεύουμε καλά. Στη συνέχεια χωρίζουμε τη ζύμη σε μικρότερα κομμάτια. Ανοίγουμε φύλλο, βάζουμε γέμιση και κλείνουμε σε σχήμα φακέλου. Τηγανίζουμε σε μπόλικο λάδι και είναι έτοιμο.

Η Πιπεριά

Σε αρκετά χωριά της Βόρειας Εύβοιας, έχουν το έθιμο της «Πιπεριάς», που είναι η παράκληση για βροχή και καλή σοδειά. Την Πρωτομαγιά στολίζουν κάποιον τον «Πίπερο», με κλαδιά και λουλούδια. Μαζί του είναι ένας άλλος που παριστάνει τον «γεωργό» και κρατά τσάπα, αλλά και μια ομάδα κοριτσιών με στεφάνια λουλουδιών στα κεφάλια τους. Στη συνέχεια γυρίζουν όλο το χωριό τραγουδώντας το τραγούδι της «Πιπεριάς». Οι νοικοκυραίοι ρίχνουν νερό και τους κερνάνε ή τους δίνουν χρήματα. Ύστερα συγκεντρώνονται στην πλατεία του χωριού και γλεντάνε.

Τα **αναστενάρια** είναι ένα έθιμο που ξεκίνησε από την Ανατολική Θράκη και συνεχίστηκε στην Μακεδονία. Γίνεται από τις 21-23 Μαΐου προς τιμή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Μαζεύονται στην πλατεία του χωριού και μαζί με τους μουσικούς οι οποίοι παίζουν λύρα, νταούλι και γκάιντα, γλεντάνε. Οι αναστενάρηδες χορεύουν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα.

Μάης, ο ανθοστολισμένος



Η γιορτή της Μητέρας

Στην Ελλάδα γιορταζόταν από το 1929 την ημέρα της Υπαπαντής του Χριστού (2 Φλεβάρη), όπου η Παναγία όταν σαράντισε πήγε τον Χριστό στο ναό. Αλλά από το 1960 όπως και στις περισσότερες χώρες γιορτάζεται τη **2η Κυριακή του Μάη** για να τιμήσουμε την προσφορά της. Με την μορφή που έχει σήμερα ξεκίνησε από τις ΗΠΑ και τις ενέργειες της Άννας Τσάβις ως τιμή στη νεκρή μητέρα της και καθιερώθηκε πρώτα από την πολιτεία Βιρτζίνια το 1910. Χρόνια πολλά σε όλες τις μητέρες!!!

Παγκόσμια ημέρα εργατών

Η 1^η Μαΐου καθιερώθηκε ως Παγκόσμια ημέρα εργατών στις 20 Ιουλίου 1889 ως ανάμνηση των μεγάλων διαδηλώσεων του 1886 στο Σικάγο, για οχτάωρο εργασίας, οχτάωρο ανάπαυσης και οχτάωρο ύπνου.

Παγκόσμια ημέρα γέλιου

Ο Ιπποκράτης πίστευε ότι το γέλιο έχει θεραπευτικές ιδιότητες. Ενισχύει την ψυχική, πνευματική, σωματική υγεία και αρμονία. Είναι έκφραση της εσωτερικής ευτυχίας και κατανόησης του σκοπού της ζωής. Στη σύγχρονη εποχή γιορτάζεται την 1η Κυριακή του Μάη από το 1998 από ενέργειες του Ινδού ΜαντάνΚατάρια.

Η μικρή Λουκία παρακολουθούσε τη μαμά της, που καθάριζε πατάτες. Κάποια στιγμή ρωτάει η μικρή Λουκία:

- Γιατί, καλέ μαμά, μερικές τρίχες απ' τα μαλλιά σου είναι άσπρες;
- Όταν είσαι άτακτη, λέει η μαμά, και με στενοχωρείς και με κάνεις να κλαίω, μια τρίχα απ τα μαλλιά μου αλλάζει χρώμα και γίνεται άσπρη.

- Α ναι; κάνει η μικρή Λουκία. Και της γιαγιάς τα μαλλιά γιατί είναι κάτασπρα;

Ο εγγονός στη γιαγιά του:

- Γιαγιά, τα γυαλιά σου μεγαλώνουν τα πράγματα;
- Βέβαια, απαντάει η γιαγιά.
- Τότε, σε παρακαλώ, μπορείς να τα φορέσεις, πριν όμως μου δώσεις το δικό μου κομμάτι τούρτα;

Ο δάσκαλος στον μαθητή:

- Γιατί η έκθεσή σου με θέμα το "γάλα" είναι τόσο μικρή; Δεν είχες τίποτε άλλο να γράψεις;
- Είχα, αλλά ήθελα να γράψω για το συμπυκνωμένο...!

Η άλωση της Πόλης

Στις 29 Μαΐου του 1453 μ.Χ. οι μωαμεθανοί με τον σουλτάνο Μωάμεθ Β, ύστερα από πολιορκία που άρχισε στις 9 Απριλίου, κατέκτησαν την Κωνσταντινούπολη. Έτσι τελειώσε η Βυζαντινή Αυτοκρατορία με τελευταίο αυτοκράτορα τον Κωνσταντίνο ΙΑ΄ Παλαιολόγο. Ένας θρύλος λέει ότι ο παπάς μέσα από την Αγία Σοφία άκουσε τα άλογα και τις φωνές των πιστών. Πήρε το δισκοπότηρο και βγήκε από το ιερό. Οι στρατιώτες του όρμησαν αλλά εκείνος πέρασε μέσα από μία σχισμή του τοίχου και αυτή μετά έκλεισε. Άλλος θρύλος λέει πως ένας μοναχός ενώ είχε τηγανίσει από τη μια πλευρά ψάρια κάποιος του είπε ότι οι Τούρκοι πήραν την Πόλη. Αυτός είπε ότι θα το πιστέψει αν τα ψάρια αυτά ζωντανέψουν. Αμέσως τα ψάρια πετάχτηκαν από το τηγάνι ζωντανά και έπεσαν στο νερό. Όταν θα ελευθερωθεί ξανά η Πόλη, ένας άλλος μοναχός θα συνεχίσει το τηγάνισμα.



Εδώ γελάμε

Η δασκάλα λέει στον Τοτό:

- Τοτέ, κλίνε μου την φράση "δεν έχω μολύβι".
- Μάλιστα κυρία. Δεν έχω μολύβι, δεν έχεις μολύβι, δεν έχεις μολύβι, δεν έχετε μολύβι, δεν έχουνε μολύβι. Μα καλά κυρία, ποιος πήρε όλα τα μολύβια;;;

Στο μάθημα της ιστορίας:

- Πότε χτίστηκε παιδί μου η Ρώμη;
- Την νύχτα.
- Την νύχτα; Πώς σου ήρθε αυτό;
- Ο μπαμπάς μου λέει ότι δεν χτίστηκε σε μια μέρα... Αρα χτίστηκε σε μια νύχτα!!!

Ο δάσκαλος: Κωστάκη, κλείνε μου το ρήμα τρέχω.

Και ο Κωστάκης: τρέχω, έτρεχα, σκόνταψα, έπεσα. Χτύπησα, έκλαψα, σηκώθηκα και έφυγα.

Σε ένα εστιατόριο ο πελάτης λέει στο γκαρσόν:

- Σας παρακαλώ, μπορείτε να πάρετε το κοτόπουλο να το ψησετε λιγάκι ακόμα?
- Γιατί, τι έχει?
- Μου τρώει τις πατάτες!

Ο μικρός Νικόλας προσεύχεται.

- Θεέ μου κάνε να γίνει η Θεσσαλονίκη η πρωτεύουσα της Ελλάδας!
- "Γιατί χρυσό μου;"; ρωτά η μαμά του.
- Γιατί έτσι έγραψα στο διαγώνισμα της Γεωγραφίας!

Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος

(συνέχεια από την 1η σελίδα)
του τον Όσιο Ιωάννη το Ρώσο το Νοέμβριο του 1733. Του είπε ο Όσιος πως το σώμα του έχει μείνει με τη χάρη του Θεού μέσα στον τάφο για 3 ½ χρόνια. Να το βγάλουν και να είναι μαζί τους, ως ευλογία Θεού, στους αιώνες. Το σώμα του βρέθηκε αδιάφθορο και μυρωμένο. Αλλά και όταν ο Οσμάν Πασάς για να εκδικηθεί τους Χριστιανούς του έβαλε φωτιά το σώμα του δεν έπαθε τίποτε. Σήμερα ο Όσιος Ιωάννης βρίσκεται στην μεγάλη εκκλησία στο Προκόπι που γιορτάζει στις 27 Μαΐου. Κάθε χρόνο μαζεύονται πολύς κόσμος. Για τη χάρη του πολλοί άνθρωποι άντρες, γυναίκες και παιδιά πάνε περπατώντας να προσκυνήσουν. Έτσι από μεγάλες αποστάσεις Χαλκίδα, Λίμνη αλλά και από όλα τα κοντινά χωριά και διανύοντας πολλά χιλιόμετρα με τα πόδια, πάνε να προσκυνήσουν και να πάρουν την ευλογία του.

Ο δάσκαλος ρωτάει τον Τοτό:

- Ποια δόντια παιδί μου αποκτάει τελευταία ο άνθρωπος;
- Τα ψεύτικα κύριε!

- Αννούλα, άλλαξες το νερό της γυάλας με τα χρυσόψαρα;
- Όχι μαμά, δεν το έχουν πει ακόμα.

Διάλογος μεταξύ πατέρα και γιου:

- Στη ζωή, παιδί μου, πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας και μετά να μη δίνουμε σημασία ότι κι αν γίνει!
- Εντάξει μπαμπά! Έκανα το καθήκον μου στην χημεία και τώρα δε δίνω καμιά σημασία στο "μηδέν" που μου έβαλε ο δάσκαλος.

Δάσκαλος: "Για πες μου Γιώργο, πόσο κάνει 8-8;"

Γιώργος: "Δεν ξέρω κύριε."

Δάσκαλος: "Για σκέψου λίγο. Αν έχω 8 κεράσια και φάω και τα 8 τι θα μου μείνουν;"

Γιώργος: "Τα κουκούτσια κύριε!"

Οι νυχτερίδες κοιμούνται στο δάσος. Ξαφνικά, μια όπως είναι κρεμασμένη ανάποδα, κάνει μία τσάκ και κάθεται όρθια στο κλαδί.

Από το διπλανό κλαδί μια άλλη νυχτερίδα φωνάζει στο από κάτω κλαδί:

- Μήτσο, ξύπνα. Ο Γιώργος λιποθύμησε.